

Sygn. akt XVII AmA 53/20

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Rekosiewicz

po rozpoznaniu 13 listopada 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania R. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) R. O.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

zainteresowany (...) S.A. z siedzibą w P.

o wydanie zgody na dokonanie koncentracji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 1 czerwca 2020 r. nr (...)

postanawia:

- 1) odrzucić odwołanie,
- 2) zwrócić ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz R. O. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) R. O. kwotę 1 000 zł (jeden tysiąc) uiszczoną tytułem opłaty sądowej od odwołania.

Sędzia SO Witold Rekosiewicz

Sygn. akt XVII AmA 53/20

UZASADNIENIE

W dniu 1 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK, pozwany), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, wszczętego na wniosek (...) S.A. z siedzibą w P., działając na podstawie art. 18 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (j.t. Dz. U. z 2019r., poz.369 ze zm., dalej: uokik), wydał decyzję o nr (...), na mocy której wyraził zgodę na dokonanie koncentracji, polegającej na przejęciu przez (...) S.A. z siedzibą w P. kontroli nad (...) S.A. z siedzibą w W..

R. O. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) R. O. (skarżący, powód) w złożonym odwołaniu zaskarżył powyższą decyzję Prezesa UOKiK w całości i wniósł o jej uchylenie.

Skarżący wskazał, że zaskarżona decyzja dotyczy zgody na koncentrację polegającą na przejęciu przez (...) kontroli nad (...) S.A. Prezes UOKiK pismem z dnia 12 maja 2020 r. doręczonym w dniu 14 maja 2020 r. nie uznał R. O. za stronę postępowania w sprawie koncentracji, w którym wydana została zaskarżona decyzja.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało odrzuceniu, z uwagi na brak po stronie powodowej legitymacji do jego wniesienia.

Stosownie do treści przepisu art. 479²⁹ § 1 k.p.c., stroną postępowania przed sądem ochrony konkurencji i konsumentów jest Prezes UOKiK oraz podmiot będący stroną w postępowaniu przed Prezesem Urzędu, a także wnoszący zażalenie. Powyższe uregulowanie wynika z faktu, że postępowanie sądowe ma charakter następczy wobec poprzedzającego je postępowania administracyjnego. W związku z tym uprawnione do uczestniczenia w postępowaniu sądowym są te podmioty, które były stroną w postępowaniu prowadzonym przez organ antymonopolowy.

Zgodnie z ogólną regułą, wynikającą z art. 28 k.p.a., stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Przepis ten nie ma jednak zastosowania w postępowaniu antymonopolowym w sprawach koncentracji, gdyż został przez ustawodawcę wyłączony przepisem art. 94 ust. 1 uokik na zasadzie *lex specialis derogat legi generali*. Według ostatniego z przywołanych przepisów, w postępowaniu w sprawach koncentracji stroną jest każdy, kto zgłasza zamiar koncentracji. W myśl art. 94 ust. 2 uokik, zgłoszenia zamiaru koncentracji dokonują wspólnie łączący się przedsiębiorcy (w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1 uokik), przedsiębiorca przejmujący kontrolę (w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 2 uokik), wspólnie wszyscy przedsiębiorcy biorący udział w utworzeniu wspólnego przedsiębiorcy (w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 3 uokik) lub przedsiębiorca nabywający część mienia innego przedsiębiorcy (w przypadku, o którym mowa w art. 13 ust. 2 pkt 4 uokik). Nadto, gdy koncentracji dokonuje przedsiębiorca dominujący za pośrednictwem co najmniej dwóch przedsiębiorców zależnych, zgłoszenia zamiaru tej koncentracji dokonuje przedsiębiorca dominujący (art. 94 ust. 3 uokik). Z przywołanych unormowań prawnych wynika zatem jednoznacznie, że w analizowanym rodzaju postępowania status strony przysługuje jedynie tzw. czynnym uczestnikom koncentracji, a więc tym podmiotom, którym można przypisać zamiar jej dokonania. Natomiast stroną tego postępowania nie mogą być pozostałe podmioty uczestniczące w koncentracji, w tym w szczególności jej bierni uczestnicy (np. przedsiębiorcy, nad którymi przejmowana jest kontrola, czy których mienie jest nabywane, podmiot zbywający udziały, akcje), jak również podmioty, które mogą być zainteresowane wynikiem postępowania z uwagi na jego wpływ na ich sytuację faktyczną lub prawną (np. konkurenci uczestników koncentracji, czy ich kontrahenci). W rezultacie podmioty, które nie mogą być stroną postępowania w sprawie koncentracji, nie dysponują w tymże postępowaniu prawem wglądu do akt sprawy, prawem do składania wniosków dowodowych, czy prawem do zaskarżania wydanych w postępowaniu rozstrzygnięć, w tym do wniesienia odwołania od decyzji Prezesa UOKiK etc. (por. K. Kohutek, Komentarz do art. 94 uokik, System Informacji Prawnej LEX oraz W. Kulczyk [w:] red. A. Stawicki, Komentarz do art. 94 uokik, System Informacji Prawnej LEX).

Odnosząc powyższe do okoliczności rozpatrywanego przypadku Sąd Okręgowy ustalił, że postępowanie antymonopolowe w sprawie koncentracji zostało wszczęte na wniosek (...) S.A. z siedzibą w P.. Z uwagi na to, że wniosek dotyczył zgody na dokonanie koncentracji, polegającej na przejęciu przez wnioskodawcę kontroli nad (...) S.A. z siedzibą w W., zatem (...) S.A. przysługiwał status strony w postępowaniu administracyjnym. Wobec tego - zgodnie z art. 94 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 uokik - tylko temu podmiotowi przysługuje legitymacja do wniesienia do tutejszego Sądu odwołania od decyzji Prezesa UOKiK. Takie uprawnienie nie przysługuje natomiast powodowi w nin. sprawie, skoro nie zgłaszał on zamiaru koncentracji i nie był uprawniony do uczestniczenia w postępowaniu toczącym się przed Prezesem Urzędu, a w konsekwencji nie jest on także uprawniony do uczestniczenia w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie – Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Oznacza to, że w nin. sprawie odwołanie od decyzji Prezesa UOKiK z 1 czerwca 2020 r. nr (...) zostało wniesione przez podmiot, który nie posiada legitymacji do zaskarżenia tego orzeczenia, a więc odwołanie to jest niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 479^{31a} § 2 k.p.c., Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów odrzuca odwołanie wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, niedopuszczalne z innych przyczyn, a także wtedy, gdy nie uzupełniono w wyznaczonym terminie braków odwołania.

W tym stanie Sąd Okręgowy uznając, że odwołanie zostało wniesione przez podmiot, który nie był uprawniony do jego wniesienia i z tego względu niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu, na podstawie art. 479^{31a} § 2 k.p.c., postanowił w sentencji.

Jednocześnie, stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd orzekł o zwrocie stronie powodowej kwoty

1 000 zł, uiszczonej tytułem opłaty od odwołania.

Sędzia SO Witold Rękosiewicz